

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPRÓVÉDELDE-UTCA 2/A. Telefon száma 51-98.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPRÓVÉDELDE-UTCA 2/A. Telefon száma 51-66.

Mai számunk főbb közleményei: Veszélyek a kvóta körül. A kiegyezés válsága. A kvótaküldetés.

mányferfiak ismételt nyilatkozataim alapuló válasza. És most előáll Széll Kálmán azzal a stereotyp kijelentéssel, hogy junktim nincs.

sének és a parlament valamelyes határozásának szüksége. És miután olyan körülményesen beszélt a kalendáriumbeli adatokról maximumról és minimumról, s olyan közre szabta az előterjesztés határidejét.

A képviselőház legközelebbi ülése kedden, e hó 14-én, délelőtt 10 órakor lesz, a mikor is tárgyalás alá veszik a postatakarékpénztár elhelyezése czéljából emelendő épületekről és a szigetvári-kaposvári h. c. vasút engedélyezéséről szóló törvényjavaslatokat.

mány rendkívül kellemetlen helyzetbe, a kiegyezés pedig csodálatos helyre állt. Magyarország — ettől tartanak — a viszonyosság megfontolásit fogja benne látni.

A kvóta körül. (St.) Széll Kálmán miniszterelnököt nagyon bántják az ugynevezett „kényes” kérdések. Igen keservesen panaszkodott, hogy az ellenzék ilyen „kényes” kérdésekkel zaklatja.

És most előáll Széll Kálmán azzal a stereotyp kijelentéssel, hogy junktim nincs. Hogy mindezek dacára nincs. Hogy az osztrákok gondolhatnak akármit, mondhatnak akármit, sőt tehetnek is akármit, junktim még sincs.

És hát a jog, törvény és igazság rendszerének taktikája a kvóta körül. Bizony ez csunya taktika. És emellett az országra káros. Ezt a taktikát kiegészíti a parlamenti ellenzéknek az a kicsinylése, mely alapul azon a föltevésen, hogy az ellenzék megadja magát ezelőli a játék előtt és nem fogja megzavarni fikarcnyira sem azokat a kalendáriumbeli czirkulusokat, miket Széll Kálmán rajzoltatott ki magának.

Az államadósságokat ellenőrző bizottság egyhangúlag megfogadta az osztrák-magyar banknál leendő átvennielvez millió forintnyi aranykötő megalkotását.

A kvótaküldetés. A két kvótaküldetés alkalmáról bécsi tudósítók a következőket táviratozza: Széll Kálmán miniszterelnök ma Bécs miniszteri titkár kíséretében, Lukács László pénzügyminiszter pedig Pappovics miniszteri tanácsos, Pap Elek osztálytanácsos, La Loda szanatanácsos és Geröczy miniszteri titkár kíséretében ide érkeztek.

Az ugynevezett „kényes” kérdések közül egyik sem bántja Széll Kálmánt annyira, mint a junktim kérdése. Mint az a junktim, mely az események és jelenségek bizonyossága szerint kétségtelenül fennáll a kvóta-kérdés és a fogyasztási adók átutalásának ügye közt.

Nem tartozunk ugyan azok közé, kik Széll Kálmán államferfiúi bölcsességét a csalokozhatatlanság magaslátára helyezik; de még sem tehetünk föl róla akkora politikai rövidlátást, a mekkoráról tanúságot tenne, ha csakugyan az ő tudta és beleegyezése nélkül történt volna osztrák részről a fogyasztási adók átutalására vonatkozó kiegyezési intézkedés életbejeltesének kalendáriumi junktim révén való feltűggyezése. Hiszen ez esetben Széll Kálmán rettenetes taktikai hibát követett volna el. Hisz ez esetben a magyar állam érdekeit egyszerűen rábízta volna az osztrákok szertelen kapzságára, az osztrákok kénye-kedvére. És ebben az esetben hiába szónokolta Széll Kálmán olyan dagadó önértékeléssel arról, hogy minden úgy történik, a mint ő kívánta; mert ez a dagadó önérték csak arra vallana, hogy igen erős államferfiúi naivitáson alapul.

Budapest, november 9. A miniszterelnök a királyt. Széll Kálmán miniszterelnököt a király ma délelőtt az általános kihallgatások előtt magánkialgatáson fogadta.

A bizottság arra való hivatkozással, hogy a 14. § alkalmazása a képviselőház legutóbbi szavazatának értelmében is az alkotmány részleges sérelmével jár, megfogadta az arany kiszolgáltatását.

Egy bécsi esti lapnak módjában van ma közzé tennie azokat a hivatalos tabellákat, melyek a kvóta-kiszámlálás alapjául a delegációk elé terjesztettek. Ezek a számkor a régihi adatokkal az 1897. évi számadásainak lejártaig kiegyeztik. Mind a két kormány, egy a magyar, mint az osztrák, a maga tabelláit önállóan szerkesztette és terjesztette elő. E szerint két tabella-füzet van, a magyar és az osztrák.

Neszmély Arthur. Nem voltál soha fáradt, S korán kifizáradt; Küzdésed férfé volt, Veged ifja-halál.

Leté. Csak a halál mondhatta, hogy nem lehet. S én még annak se hiszem el egészen. Igazi magyar lélek volt. Tele tüzzel, reménnyel, lángoló buzgalommal, a magyarság igaz szerelmével.

Wlassics és Lobkowitz. A félhivatalos Bud. Tüd. jelentés: 0 félsege ma délután 3 órakor dr. Wlassics Gyula vallas- és közoktatásügyi miniszter hosszabb magánkialgatáson fogadta; utána Lobkowitz herceg hadtestparancsnokot fogadta a király. A magyar ifjuság két főtanító-mestere tehát egy időben járt a királynál. Talán csak nincs ebben valami okhély összefüggés is?

pedig hizeleg neki s futkos utána. Ó nem nezi le a nagy embert, de nem is hizeleg neki. Mindenki tudja: mit ér, menajt nyom, mekkora igaz erő áll rendelkezésére. Még se büszke, csak önértetes.

FEHÉR RABSZOLGÁK. ORSZ. NEMZETI REGÉNY. 18. ÉVI: DANLENSZKÍJ CERGELY. VII. FEJEZET. Modern szabinnó-rablás. — Ez Levensuk! — ujjongott magában Oxána és elragadtatva ugrott fel leküzdőhelyéről.

Neszmély Artúr nyugszik. Itta: Eötvös Károly. Neszmély Artúr nyugszik. Első és utolsó nyugalomra hajította le fejét s nem is emeli fel többé. Nekem nagyon fáj az ő halála.

Ilyen ifjak után sovány az én lelkem. Közél harminez éve, mióta itt vagyok az ország fővárosában, a nemzet választottainak kellő közepén, az irodalom és időszaki sajtó ezáltal hadseregének táborában. Minden esetben, minden országos választás után azt vártam, hogy új sereg, új nemzedék, új erők szövetsége vonul fel a csatatérre, hogy feloldja az elcsúszott nemzedék szívet s megváltoztassa a kornak hanyatló irányát.

Tudásába lélték önti. Buzdít, paskol, diesőt, agyon bírál. Ötletet gyűjt az utca porából, az emberek fecsegéséből s a közélet érthetetlen zajából. Meglesi, a mint az eszmék, vágyak, törekvések, fájdalnak, szenvedések kibújnak a társadalomból, mint a füst a földből. Kiséri névűket, látja folsárgadásukat, észreveszi eltorzulásukat s a mit lát, hal, érez, mindennap: azt egy millió emberrel közli mindennap.

Ellenszenvé komoly fonal: rögtön szakad. Rokonszenvé nemese azzel: se nem török, se nem szakad, se rozsdá nem eszi. Mert szíve becsületes és szereti az igazságot. S ha a dalakodo érdekek és szenvedélyek forgoszeleiben egyszer fölsimeri az igazságot; ahhoz hű marad. A mivel világnak legértelmesebb és legigazságosabb társasága a hírlapírók társasága. Tudóst felsegése, államferfi hűsége, ma közömbös vágyoni érdeke fona alá terel, a hírlapíró ezek a gyöngösek nem érik bódulása.

— De hol van Horzina neki? — kérdezte magában, s tonpa kábultságban fogta össze elől az ingát, a kalyha mögé rejtözté. De a belsőleg rögtön előlították a gyertyát, s hogy egy pillantást vetettek a konyhába. — Mit kívánok? — kértezte fölött hangor Oxána a kalyha mögél, mert nem ismerte az idegeneket és hallotta, hogy közelednek feléje. Abban a pillanatban a sötétben két erős kar ragadta meg és köztöni kezdte. — Horzina nem, néni! — kiáltott kétségbeeselten; mekkorai próbát, és még hangosabban kiáltotta a szokásos segélykiáltást: — Ki Istent hisz, segítsen! Segítsen!

Mindenek vége — meghalt. Csak szeretetünk s fájó emlékeztetünk maradt meg utána. Alig egy év óta ismerem igazán. Ha együtt lakunk, együtt dolgozunk, ha bűnk, örömeink, vitanak, lelkeszülésünk együtt forr, együtt pezseg; akkor ismerjük fel egymást tökéletesen. A sors úgy intézkedett, hogy más-más irányból induló utunkon egy hírlapnál találkozzunk. A találkozás barátságot szült. Elvek, érzelmek és törekvések rokonsága volt e barátság.

Bizony a gondviselés volt komor. Ha az nem lett volna: nem hunyta volna le szemeit örökre a legnemesebb ifju, a kitől én annyit vártam a kinek lelkére én annyi dicső reményt építettem. Azt mondhatnák: kis ember volt, hírlapíró volt s az időszaki sajtó terén is csak hírlapíró tudósító. Hogyan ábrándozhattam én arról, hogy rá új világunk megalkotásában nagy szerep vár?

Minden nagy embert ismer, de azért nagy embert nem ismer, mert a nagy ember ritka, nincs minden kornak hozzá szerencséje. Látja, hogy a nagy embert ő teszi nagygyá vagy ő hagyja meg kicsinynek. Látja, hogy a nagy ember lenézi őt, tudósító. Hogyan ábrándozhattam én arról, hogy rá új világunk megalkotásában nagy szerep vár?

— Mit kívánok? — kértezte fölött hangor Oxána a kalyha mögél, mert nem ismerte az idegeneket és hallotta, hogy közelednek feléje. Abban a pillanatban a sötétben két erős kar ragadta meg és köztöni kezdte. — Horzina nem, néni! — kiáltott kétségbeeselten; mekkorai próbát, és még hangosabban kiáltotta a szokásos segélykiáltást: — Ki Istent hisz, segítsen! Segítsen!

— Mit kívánok? — kértezte fölött hangor Oxána a kalyha mögél, mert nem ismerte az idegeneket és hallotta, hogy közelednek feléje. Abban a pillanatban a sötétben két erős kar ragadta meg és köztöni kezdte. — Horzina nem, néni! — kiáltott kétségbeeselten; mekkorai próbát, és még hangosabban kiáltotta a szokásos segélykiáltást: — Ki Istent hisz, segítsen! Segítsen!

Fiatal zsidó gyerek s öreg megyei táblabíró: lehet-e a kettő közt a lelkekben igazi barátság?

Az mondhatnák: kis ember volt, hírlapíró volt s az időszaki sajtó terén is csak hírlapíró tudósító. Hogyan ábrándozhattam én arról, hogy rá új világunk megalkotásában nagy szerep vár?

Minden nagy embert ismer, de azért nagy embert nem ismer, mert a nagy ember ritka, nincs minden kornak hozzá szerencséje. Látja, hogy a nagy embert ő teszi nagygyá vagy ő hagyja meg kicsinynek. Látja, hogy a nagy ember lenézi őt, tudósító. Hogyan ábrándozhattam én arról, hogy rá új világunk megalkotásában nagy szerep vár?

— Mit kívánok? — kértezte fölött hangor Oxána a kalyha mögél, mert nem ismerte az idegeneket és hallotta, hogy közelednek feléje. Abban a pillanatban a sötétben két erős kar ragadta meg és köztöni kezdte. — Horzina nem, néni! — kiáltott kétségbeeselten; mekkorai próbát, és még hangosabban kiáltotta a szokásos segélykiáltást: — Ki Istent hisz, segítsen! Segítsen!

— Mit kívánok? — kértezte fölött hangor Oxána a kalyha mögél, mert nem ismerte az idegeneket és hallotta, hogy közelednek feléje. Abban a pillanatban a sötétben két erős kar ragadta meg és köztöni kezdte. — Horzina nem, néni! — kiáltott kétségbeeselten; mekkorai próbát, és még hangosabban kiáltotta a szokásos segélykiáltást: — Ki Istent hisz, segítsen! Segítsen!

Építész

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Építész... (text continues)

Stojalovszki (Pastorhoz): Ön is zsidókkal és Bygel van egy klubban! Pastor (Stojalovszkinak): Sajnálom, hogy ön reverendát visel, ha nem volna pap, másképp felelnék önnek! Bielhlauek: Pastor is zsidó volt! (Nagy derűség.) Berner arra kéri az igazságügyminisztert, utasítsa az államügyészeket, hogy ne bánjanak nagyon szigorúan a vádlottakkal, mert azok egy meggondolatlan pillanatukban cselekedtek s ezért nem érdemelnek évekig tartó fogságot. Utána Türk, Schönerer-párti képviselő beszélt, a ki szintén az erőszakot ítéli el, mert a tüntetők ellen a pénzügyészeket is felhasználta. Nagyon panaszokk szónok a németek tarthatatlan állapotáról Csehországban, a hol német ember sohasem várhat cseh bírótól előzékenységet, de viszont igen. Türk beszédét három órák fejezte be, a mikor is az elnök az ülést berekesztette. A tárgyalást ezután félbeszakították és a legközelebbi ülést ma este tíz óráig ezzel a napirenddel: Isztambul juttatások. Laeger és társai megintertélik a kormányt a petroleum-kartell és a petroleumvámok leszállítása dolgában. Az ülés 7/8 órák kezdődött. Napirend: Az inségy-javaslatok. Steiner előadja kiemelt az inséget szenvedő lakosság segélyezésének sürgősségét és a kormányjavaslatok gyors elintézését kéri. Az előadó után Horica, Oberndorfer és Stojan képviselők beszélnek.

A francia hazaárulók póre.

— Az Egyetértés tudósítójának távirata. — Páris, nov. 9. Ma kezdődött meg a francia szenátus, mint legelőbbi állami törvényszék előtt Derouléde, Guérin, Buffet és társai póre, a kik hazaárulás vádjai miatt állították törvényszék elé. A vizsgálót elnökül Bérenger szenátor vezette. Hogy mit tudott Bérenger szenátor a vizsgálatalal felidézni, e kérdésére két órányit lehet a felelet. Az első Bérenger jelentése, a mely azonban nem foglalkozik az összeesküvés részleteivel, hanem csak jellemző vonással. A második a «Surcé Générale» igazgatójának, Cavardnak Bérengerhez intézett jelentése. Ez utóbbi tulajdonképen csak azoknak a napi jegyzeteknek összefoglalása, a melyeket Henion rendőrnagy 1898. június 1-től 1899. szeptember 16-ig főnöke elé terjesztett. Bérenger az összeesküvést bebizonyítottak veszi; az egyes ligák (hazafias-, antiszemita-, royalista-ligák) kézen voltak a púcsra. «Súlyosabb lett-e az összeesküvés ténye azáltal, hogy az egyes ligák, — melyek kebleiben az megvolt, — még egymással is összeköttetésben állottak? Erre vonatkozólag a gyauuokok már nem olyan kétségen kívül állók. Megismerem e két elég hosszú jelentés lényegének összefoglalását. Látható lesz belőle, hogy legalább két liga között fennállott összeköttetés bebizonyítottan valószínűsítést kivül áll, hogy a harmadik — bárha nem hivatalosan — szintén velük tartott. Derouléde sokkal előrelátóbb volt, semhogy hivatalosan is érintkezett volna a royalistákkal, kiknek végzetje nem egyezett meg az övével. Azok a királyt akarták Párisba hozni, míg Derouléde maga akarta az Elyset elmozdítani. Henion december 13-án azt jelenti, hogy a royalista pártvezetők elhatározták közlésüket a nacionalista párttal. Már októberben is megpróbálták ugyanezt, de akkor Derouléde megközelítetlennek mutatkozott. Ugy látszik, hogy most biztosra veszik a sikert. Nagyon valószínű, hogy Derouléde Henion véleményével szemben nem kötött szövetséget a royalistákkal. Sem neki, sem azoknak nem volt szükségük biztos megállapodásra, mert hiszen együgyű volt az idejük: a mostani köztársaságot megszüntetni. Hogy pedig mind a két párt megelégedőleg működött, arról is volt gondoskodva: a követítő volt Guérin s az összekötő kapocs az antisemita liga. Royalisták és nacionalisták összeköttetésben állottak Guérinnel, a republikánus Deroulédeknek nem kellett tehát magát azzal kompromittálnia, hogy a royalistákkal szövetséget köt.

Az 1898. évi elején Guérin és az antisemita liga igen rossz anyagi helyzetben voltak. A liga háromnegyed évi hátréval volt adós. Végül gróf Sabran-Pontevés személyben megjelent a szabadító. La Villette mézárószobájában képviselőjelöltnek lépett fel és a liga segítségét vette igénybe. 1898 június óta Guérin uszott a szabadon. Újságát indított meg «Antiján» címen és a liga székhelyét előbb a Rue Condorcetre, majd a Rue Chabot-ra helyezte át. A következő januárban Brüsszelbe utazott s az orléans herceggel tanácskozott. Ez időtől fogva havonta nyolc-tíz ezer frankot kapott a royalista bizottságtól s több ezret Sabran Pontevés gróftól. Henion jelentése mutatja, hogy milyen jövedelmező állás volt Guérin bizalmasa közé tartozni. «Guérin környezete megjelölés bő javadalmazásban részesül. A főnök naponta hat frankot, azonkívül havonként ötven frank lapkénz kapnak. Legelőbbnek vendéglői kiadásait a ledete. Ez havonta átlag 400 frank.» És a Fort-Chabot védőt még ideálístáknak tartották! Bizonyított ténynek való, hogy Guérin antisemita ligája a royalistákkal együtt működött, továbbá, hogy Derouléde nacionalisták karöltve jártak el az antisemita ligával. «Hogy a Guérin és Derouléde között fennállott szövetség bebizonyítható legyen — írja Henion jelentésében — nem szabad a következő tényt elfelelednünk: Azon a napon, midőn Thibaud a Pré aux Clercs tereben felolvastatta magát az elnök előtt és a helyére ment. Majd Paul Derouléde lépett be, jobbra-balra üdvözölve barátait és kezét szorította velők. A vádlottak helye az elnökkel szemközt egy padosorban van. Megelők a köztársasági gárdistákkal ülnek. A palota körül és a tereben nagy csend uralkodik, de a tanuk szobájában, a hol száznál többben gyülekeznek, nagy az élénkesség. Rochefort megérkezésekor majdnem átalakodás támadt. A tanuk ezzel a kiáltással üdvözölték Rochefort-t: — Le a szenátussal! A lárma oly nagy lett, hogy a gárdisták nem voltak képesek helyreállítani a rendet és segítségért küldtek. Mialatt ezt történt, a tanuk elrekeltek a Marsseillaisok. A falakon felirások voltak, hogy tilos a dohányzás és a gárdisták is óvtak mindenkit ettől, de a tanuk nem hederítettek a tilalomra, rágyújtottak és olyan sűrű lett a füst a tereben, hogy egy mást se láttak az emberek.

Az ablakok és az ajtókat teleragasztották efféle felirásokkal: Eljen Derouléde! Eljen a szabadság! Vesszenek a zsidók! A ruhatárban Thibaud újságíró, a ki szintén tanúnak volt beidézve, nem akarta levetni a felülőtjét és tiltakozott, hogy erővel elvegyék tőle. Nem is bocsátották tehát a tanuk szobájába, mire ő levelet írt Fallières elnökhez, melyben a többiek közt így panaszkodik: «Erőnk erejével le akarták rólam ránczogni a ruhámat. Holnap nyilván a mellényemet és a nadrágomat is le akarják rólam húzni. Ugy jelenek meg, a hogy akarok. Az öltözetemhez senkinek semmi köze. Ezt hozom fel mentésül, ha nem lesznek ott, a mikor nevetem kikijárlak.» A 15 vádlott számára négy padot állítottak fel. Megelők egy sorban ülnek a gárdisták, azután három sor alá a tanuk rendelkezésére. Derouléde a harmadik sorban, a sarkon ül, a másik sarkon Guérin, az antiszemita vezére és báró Vaugh, a kit betegnek kísért a szenátus palotájába egy portoláb. Mikor a vádlottak elhelyezkedtek, az elnök elrendelte a szenátusok névsorának felolvasását. A szenátorok közül csak Uzenhelen hiányzott, azok is levélben becsügolygoltak mentették ki elmaradásukat; így Constant is. A névsor felolvasása után az elnök az általános kérdésekre hallgatta ki a vádlottakat. Derouléde így felelt: Elnök: Neve? — Paul Derouléde! Elnök: Hol lakik? Derouléde: Tulajdonképen 108 Avenue Gondier, de a legelőbbi időt a fogházban töltöttem! Elnök: Foglalkozása? Derouléde: A nép védője vagyok. Nem valami jövedelmező foglalkozás, de tisztelgetremelők sok más állással. Következik Guérin, az antisemita vezér. Elnök: Hogy hívják? — Jules Napoleon Guérin-nek. Elnök: Lakása? Guérin: 15 Rue Chabrol. Báró Vaughnak megengedte az elnök, hogy ülvé feleljen, mert nagy beteg. Marcel Habert és Doubs megjelöltek. A vádlottakat, a kik eddig a Charité-fogházban voltak, ma reggel kocsin hozták a szenátus palotájába; itt a könyvtárszobákban helyezték el őket kettesével, csak Derouléde, Guérin és Buffet-t különítették el egyenkint. Következett most a vádlevel felolvasása, a mely három óra hosszat tartott. Ez alatt a közönség csak egyszer adott okot arra, hogy az elnök megintse a karzatokon ülök. Ma nem haladt tovább a tárgyalás. A hallgatóság rendben távozott a tereből. Mikor Rochefort és Buffet az utcára értek, a tömeg a hadsereget éllette, de nagyobb tüntetés nem volt. Érdekös, hogy Durandot, a fehér ruhás asszonyt, a kit végig jelen volt a Zola- és a Dreyfus-pórok tárgyalásán, ma is ott volt az állami törvényszék ülésén. A tanuk között felütné báró Christian, a ki az autuilleti lövészteretén Loubet elnök inzulálása miatt eltilték. Fiakkereen hozták el a fogházból és a szenátus palotájába internálták.

Az ablakok és az ajtókat teleragasztották efféle felirásokkal: Eljen Derouléde! Eljen a szabadság! Vesszenek a zsidók! A ruhatárban Thibaud újságíró, a ki szintén tanúnak volt beidézve, nem akarta levetni a felülőtjét és tiltakozott, hogy erővel elvegyék tőle. Nem is bocsátották tehát a tanuk szobájába, mire ő levelet írt Fallières elnökhez, melyben a többiek közt így panaszkodik: «Erőnk erejével le akarták rólam ránczogni a ruhámat. Holnap nyilván a mellényemet és a nadrágomat is le akarják rólam húzni. Ugy jelenek meg, a hogy akarok. Az öltözetemhez senkinek semmi köze. Ezt hozom fel mentésül, ha nem lesznek ott, a mikor nevetem kikijárlak.» A 15 vádlott számára négy padot állítottak fel. Megelők egy sorban ülnek a gárdisták, azután három sor alá a tanuk rendelkezésére. Derouléde a harmadik sorban, a sarkon ül, a másik sarkon Guérin, az antiszemita vezére és báró Vaugh, a kit betegnek kísért a szenátus palotájába egy portoláb. Mikor a vádlottak elhelyezkedtek, az elnök elrendelte a szenátusok névsorának felolvasását. A szenátorok közül csak Uzenhelen hiányzott, azok is levélben becsügolygoltak mentették ki elmaradásukat; így Constant is. A névsor felolvasása után az elnök az általános kérdésekre hallgatta ki a vádlottakat. Derouléde így felelt: Elnök: Neve? — Paul Derouléde! Elnök: Hol lakik? Derouléde: Tulajdonképen 108 Avenue Gondier, de a legelőbbi időt a fogházban töltöttem! Elnök: Foglalkozása? Derouléde: A nép védője vagyok. Nem valami jövedelmező foglalkozás, de tisztelgetremelők sok más állással. Következik Guérin, az antisemita vezér. Elnök: Hogy hívják? — Jules Napoleon Guérin-nek. Elnök: Lakása? Guérin: 15 Rue Chabrol. Báró Vaughnak megengedte az elnök, hogy ülvé feleljen, mert nagy beteg. Marcel Habert és Doubs megjelöltek. A vádlottakat, a kik eddig a Charité-fogházban voltak, ma reggel kocsin hozták a szenátus palotájába; itt a könyvtárszobákban helyezték el őket kettesével, csak Derouléde, Guérin és Buffet-t különítették el egyenkint. Következett most a vádlevel felolvasása, a mely három óra hosszat tartott. Ez alatt a közönség csak egyszer adott okot arra, hogy az elnök megintse a karzatokon ülök. Ma nem haladt tovább a tárgyalás. A hallgatóság rendben távozott a tereből. Mikor Rochefort és Buffet az utcára értek, a tömeg a hadsereget éllette, de nagyobb tüntetés nem volt. Érdekös, hogy Durandot, a fehér ruhás asszonyt, a kit végig jelen volt a Zola- és a Dreyfus-pórok tárgyalásán, ma is ott volt az állami törvényszék ülésén. A tanuk között felütné báró Christian, a ki az autuilleti lövészteretén Loubet elnök inzulálása miatt eltilték. Fiakkereen hozták el a fogházból és a szenátus palotájába internálták.

Az ablakok és az ajtókat teleragasztották efféle felirásokkal: Eljen Derouléde! Eljen a szabadság! Vesszenek a zsidók! A ruhatárban Thibaud újságíró, a ki szintén tanúnak volt beidézve, nem akarta levetni a felülőtjét és tiltakozott, hogy erővel elvegyék tőle. Nem is bocsátották tehát a tanuk szobájába, mire ő levelet írt Fallières elnökhez, melyben a többiek közt így panaszkodik: «Erőnk erejével le akarták rólam ránczogni a ruhámat. Holnap nyilván a mellényemet és a nadrágomat is le akarják rólam húzni. Ugy jelenek meg, a hogy akarok. Az öltözetemhez senkinek semmi köze. Ezt hozom fel mentésül, ha nem lesznek ott, a mikor nevetem kikijárlak.» A 15 vádlott számára négy padot állítottak fel. Megelők egy sorban ülnek a gárdisták, azután három sor alá a tanuk rendelkezésére. Derouléde a harmadik sorban, a sarkon ül, a másik sarkon Guérin, az antiszemita vezére és báró Vaugh, a kit betegnek kísért a szenátus palotájába egy portoláb. Mikor a vádlottak elhelyezkedtek, az elnök elrendelte a szenátusok névsorának felolvasását. A szenátorok közül csak Uzenhelen hiányzott, azok is levélben becsügolygoltak mentették ki elmaradásukat; így Constant is. A névsor felolvasása után az elnök az általános kérdésekre hallgatta ki a vádlottakat. Derouléde így felelt: Elnök: Neve? — Paul Derouléde! Elnök: Hol lakik? Derouléde: Tulajdonképen 108 Avenue Gondier, de a legelőbbi időt a fogházban töltöttem! Elnök: Foglalkozása? Derouléde: A nép védője vagyok. Nem valami jövedelmező foglalkozás, de tisztelgetremelők sok más állással. Következik Guérin, az antisemita vezér. Elnök: Hogy hívják? — Jules Napoleon Guérin-nek. Elnök: Lakása? Guérin: 15 Rue Chabrol. Báró Vaughnak megengedte az elnök, hogy ülvé feleljen, mert nagy beteg. Marcel Habert és Doubs megjelöltek. A vádlottakat, a kik eddig a Charité-fogházban voltak, ma reggel kocsin hozták a szenátus palotájába; itt a könyvtárszobákban helyezték el őket kettesével, csak Derouléde, Guérin és Buffet-t különítették el egyenkint. Következett most a vádlevel felolvasása, a mely három óra hosszat tartott. Ez alatt a közönség csak egyszer adott okot arra, hogy az elnök megintse a karzatokon ülök. Ma nem haladt tovább a tárgyalás. A hallgatóság rendben távozott a tereből. Mikor Rochefort és Buffet az utcára értek, a tömeg a hadsereget éllette, de nagyobb tüntetés nem volt. Érdekös, hogy Durandot, a fehér ruhás asszonyt, a kit végig jelen volt a Zola- és a Dreyfus-pórok tárgyalásán, ma is ott volt az állami törvényszék ülésén. A tanuk között felütné báró Christian, a ki az autuilleti lövészteretén Loubet elnök inzulálása miatt eltilték. Fiakkereen hozták el a fogházból és a szenátus palotájába internálták.

Az ablakok és az ajtókat teleragasztották efféle felirásokkal: Eljen Derouléde! Eljen a szabadság! Vesszenek a zsidók! A ruhatárban Thibaud újságíró, a ki szintén tanúnak volt beidézve, nem akarta levetni a felülőtjét és tiltakozott, hogy erővel elvegyék tőle. Nem is bocsátották tehát a tanuk szobájába, mire ő levelet írt Fallières elnökhez, melyben a többiek közt így panaszkodik: «Erőnk erejével le akarták rólam ránczogni a ruhámat. Holnap nyilván a mellényemet és a nadrágomat is le akarják rólam húzni. Ugy jelenek meg, a hogy akarok. Az öltözetemhez senkinek semmi köze. Ezt hozom fel mentésül, ha nem lesznek ott, a mikor nevetem kikijárlak.» A 15 vádlott számára négy padot állítottak fel. Megelők egy sorban ülnek a gárdisták, azután három sor alá a tanuk rendelkezésére. Derouléde a harmadik sorban, a sarkon ül, a másik sarkon Guérin, az antisemita vezére és báró Vaugh, a kit betegnek kísért a szenátus palotájába egy portoláb. Mikor a vádlottak elhelyezkedtek, az elnök elrendelte a szenátusok névsorának felolvasását. A szenátorok közül csak Uzenhelen hiányzott, azok is levélben becsügolygoltak mentették ki elmaradásukat; így Constant is. A névsor felolvasása után az elnök az általános kérdésekre hallgatta ki a vádlottakat. Derouléde így felelt: Elnök: Neve? — Paul Derouléde! Elnök: Hol lakik? Derouléde: Tulajdonképen 108 Avenue Gondier, de a legelőbbi időt a fogházban töltöttem! Elnök: Foglalkozása? Derouléde: A nép védője vagyok. Nem valami jövedelmező foglalkozás, de tisztelgetremelők sok más állással. Következik Guérin, az antisemita vezér. Elnök: Hogy hívják? — Jules Napoleon Guérin-nek. Elnök: Lakása? Guérin: 15 Rue Chabrol. Báró Vaughnak megengedte az elnök, hogy ülvé feleljen, mert nagy beteg. Marcel Habert és Doubs megjelöltek. A vádlottakat, a kik eddig a Charité-fogházban voltak, ma reggel kocsin hozták a szenátus palotájába; itt a könyvtárszobákban helyezték el őket kettesével, csak Derouléde, Guérin és Buffet-t különítették el egyenkint. Következett most a vádlevel felolvasása, a mely három óra hosszat tartott. Ez alatt a közönség csak egyszer adott okot arra, hogy az elnök megintse a karzatokon ülök. Ma nem haladt tovább a tárgyalás. A hallgatóság rendben távozott a tereből. Mikor Rochefort és Buffet az utcára értek, a tömeg a hadsereget éllette, de nagyobb tüntetés nem volt. Érdekös, hogy Durandot, a fehér ruhás asszonyt, a kit végig jelen volt a Zola- és a Dreyfus-pórok tárgyalásán, ma is ott volt az állami törvényszék ülésén. A tanuk között felütné báró Christian, a ki az autuilleti lövészteretén Loubet elnök inzulálása miatt eltilték. Fiakkereen hozták el a fogházból és a szenátus palotájába internálták.

Az ablakok és az ajtókat teleragasztották efféle felirásokkal: Eljen Derouléde! Eljen a szabadság! Vesszenek a zsidók! A ruhatárban Thibaud újságíró, a ki szintén tanúnak volt beidézve, nem akarta levetni a felülőtjét és tiltakozott, hogy erővel elvegyék tőle. Nem is bocsátották tehát a tanuk szobájába, mire ő levelet írt Fallières elnökhez, melyben a többiek közt így panaszkodik: «Erőnk erejével le akarták rólam ránczogni a ruhámat. Holnap nyilván a mellényemet és a nadrágomat is le akarják rólam húzni. Ugy jelenek meg, a hogy akarok. Az öltözetemhez senkinek semmi köze. Ezt hozom fel mentésül, ha nem lesznek ott, a mikor nevetem kikijárlak.» A 15 vádlott számára négy padot állítottak fel. Megelők egy sorban ülnek a gárdisták, azután három sor alá a tanuk rendelkezésére. Derouléde a harmadik sorban, a sarkon ül, a másik sarkon Guérin, az antisemita vezére és báró Vaugh, a kit betegnek kísért a szenátus palotájába egy portoláb. Mikor a vádlottak elhelyezkedtek, az elnök elrendelte a szenátusok névsorának felolvasását. A szenátorok közül csak Uzenhelen hiányzott, azok is levélben becsügolygoltak mentették ki elmaradásukat; így Constant is. A névsor felolvasása után az elnök az általános kérdésekre hallgatta ki a vádlottakat. Derouléde így felelt: Elnök: Neve? — Paul Derouléde! Elnök: Hol lakik? Derouléde: Tulajdonképen 108 Avenue Gondier, de a legelőbbi időt a fogházban töltöttem! Elnök: Foglalkozása? Derouléde: A nép védője vagyok. Nem valami jövedelmező foglalkozás, de tisztelgetremelők sok más állással. Következik Guérin, az antisemita vezér. Elnök: Hogy hívják? — Jules Napoleon Guérin-nek. Elnök: Lakása? Guérin: 15 Rue Chabrol. Báró Vaughnak megengedte az elnök, hogy ülvé feleljen, mert nagy beteg. Marcel Habert és Doubs megjelöltek. A vádlottakat, a kik eddig a Charité-fogházban voltak, ma reggel kocsin hozták a szenátus palotájába; itt a könyvtárszobákban helyezték el őket kettesével, csak Derouléde, Guérin és Buffet-t különítették el egyenkint. Következett most a vádlevel felolvasása, a mely három óra hosszat tartott. Ez alatt a közönség csak egyszer adott okot arra, hogy az elnök megintse a karzatokon ülök. Ma nem haladt tovább a tárgyalás. A hallgatóság rendben távozott a tereből. Mikor Rochefort és Buffet az utcára értek, a tömeg a hadsereget éllette, de nagyobb tüntetés nem volt. Érdekös, hogy Durandot, a fehér ruhás asszonyt, a kit végig jelen volt a Zola- és a Dreyfus-pórok tárgyalásán, ma is ott volt az állami törvényszék ülésén. A tanuk között felütné báró Christian, a ki az autuilleti lövészteretén Loubet elnök inzulálása miatt eltilték. Fiakkereen hozták el a fogházból és a szenátus palotájába internálták.

Az ablakok és az ajtókat teleragasztották efféle felirásokkal: Eljen Derouléde! Eljen a szabadság! Vesszenek a zsidók! A ruhatárban Thibaud újságíró, a ki szintén tanúnak volt beidézve, nem akarta levetni a felülőtjét és tiltakozott, hogy erővel elvegyék tőle. Nem is bocsátották tehát a tanuk szobájába, mire ő levelet írt Fallières elnökhez, melyben a többiek közt így panaszkodik: «Erőnk erejével le akarták rólam ránczogni a ruhámat. Holnap nyilván a mellényemet és a nadrágomat is le akarják rólam húzni. Ugy jelenek meg, a hogy akarok. Az öltözetemhez senkinek semmi köze. Ezt hozom fel mentésül, ha nem lesznek ott, a mikor nevetem kikijárlak.» A 15 vádlott számára négy padot állítottak fel. Megelők egy sorban ülnek a gárdisták, azután három sor alá a tanuk rendelkezésére. Derouléde a harmadik sorban, a sarkon ül, a másik sarkon Guérin, az antisemita vezére és báró Vaugh, a kit betegnek kísért a szenátus palotájába egy portoláb. Mikor a vádlottak elhelyezkedtek, az elnök elrendelte a szenátusok névsorának felolvasását. A szenátorok közül csak Uzenhelen hiányzott, azok is levélben becsügolygoltak mentették ki elmaradásukat; így Constant is. A névsor felolvasása után az elnök az általános kérdésekre hallgatta ki a vádlottakat. Derouléde így felelt: Elnök: Neve? — Paul Derouléde! Elnök: Hol lakik? Derouléde: Tulajdonképen 108 Avenue Gondier, de a legelőbbi időt a fogházban töltöttem! Elnök: Foglalkozása? Derouléde: A nép védője vagyok. Nem valami jövedelmező foglalkozás, de tisztelgetremelők sok más állással. Következik Guérin, az antisemita vezér. Elnök: Hogy hívják? — Jules Napoleon Guérin-nek. Elnök: Lakása? Guérin: 15 Rue Chabrol. Báró Vaughnak megengedte az elnök, hogy ülvé feleljen, mert nagy beteg. Marcel Habert és Doubs megjelöltek. A vádlottakat, a kik eddig a Charité-fogházban voltak, ma reggel kocsin hozták a szenátus palotájába; itt a könyvtárszobákban helyezték el őket kettesével, csak Derouléde, Guérin és Buffet-t különítették el egyenkint. Következett most a vádlevel felolvasása, a mely három óra hosszat tartott. Ez alatt a közönség csak egyszer adott okot arra, hogy az elnök megintse a karzatokon ülök. Ma nem haladt tovább a tárgyalás. A hallgatóság rendben távozott a tereből. Mikor Rochefort és Buffet az utcára értek, a tömeg a hadsereget éllette, de nagyobb tüntetés nem volt. Érdekös, hogy Durandot, a fehér ruhás asszonyt, a kit végig jelen volt a Zola- és a Dreyfus-pórok tárgyalásán, ma is ott volt az állami törvényszék ülésén. A tanuk között felütné báró Christian, a ki az autuilleti lövészteretén Loubet elnök inzulálása miatt eltilték. Fiakkereen hozták el a fogházból és a szenátus palotájába internálták.

Az ablakok és az ajtókat teleragasztották efféle felirásokkal: Eljen Derouléde! Eljen a szabadság! Vesszenek a zsidók! A ruhatárban Thibaud újságíró, a ki szintén tanúnak volt beidézve, nem akarta levetni a felülőtjét és tiltakozott, hogy erővel elvegyék tőle. Nem is bocsátották tehát a tanuk szobájába, mire ő levelet írt Fallières elnökhez, melyben a többiek közt így panaszkodik: «Erőnk erejével le akarták rólam ránczogni a ruhámat. Holnap nyilván a mellényemet és a nadrágomat is le akarják rólam húzni. Ugy jelenek meg, a hogy akarok. Az öltözetemhez senkinek semmi köze. Ezt hozom fel mentésül, ha nem lesznek ott, a mikor nevetem kikijárlak.» A 15 vádlott számára négy padot állítottak fel. Megelők egy sorban ülnek a gárdisták, azután három sor alá a tanuk rendelkezésére. Derouléde a harmadik sorban, a sarkon ül, a másik sarkon Guérin, az antisemita vezére és báró Vaugh, a kit betegnek kísért a szenátus palotájába egy portoláb. Mikor a vádlottak elhelyezkedtek, az elnök elrendelte a szenátusok névsorának felolvasását. A szenátorok közül csak Uzenhelen hiányzott, azok is levélben becsügolygoltak mentették ki elmaradásukat; így Constant is. A névsor felolvasása után az elnök az általános kérdésekre hallgatta ki a vádlottakat. Derouléde így felelt: Elnök: Neve? — Paul Derouléde! Elnök: Hol lakik? Derouléde: Tulajdonképen 108 Avenue Gondier, de a legelőbbi időt a fogházban töltöttem! Elnök: Foglalkozása? Derouléde: A nép védője vagyok. Nem valami jövedelmező foglalkozás, de tisztelgetremelők sok más állással. Következik Guérin, az antisemita vezér. Elnök: Hogy hívják? — Jules Napoleon Guérin-nek. Elnök: Lakása? Guérin: 15 Rue Chabrol. Báró Vaughnak megengedte az elnök, hogy ülvé feleljen, mert nagy beteg. Marcel Habert és Doubs megjelöltek. A vádlottakat, a kik eddig a Charité-fogházban voltak, ma reggel kocsin hozták a szenátus palotájába; itt a könyvtárszobákban helyezték el őket kettesével, csak Derouléde, Guérin és Buffet-t különítették el egyenkint. Következett most a vádlevel felolvasása, a mely három óra hosszat tartott. Ez alatt a közönség csak egyszer adott okot arra, hogy az elnök megintse a karzatokon ülök. Ma nem haladt tovább a tárgyalás. A hallgatóság rendben távozott a tereből. Mikor Rochefort és Buffet az utcára értek, a tömeg a hadsereget éllette, de nagyobb tüntetés nem volt. Érdekös, hogy Durandot, a fehér ruhás asszonyt, a kit végig jelen volt a Zola- és a Dreyfus-pórok tárgyalásán, ma is ott volt az állami törvényszék ülésén. A tanuk között felütné báró Christian, a ki az autuilleti lövészteretén Loubet elnök inzulálása miatt eltilték. Fiakkereen hozták el a fogházból és a szenátus palotájába internálták.

Az ablakok és az ajtókat teleragasztották efféle felirásokkal: Eljen Derouléde! Eljen a szabadság! Vesszenek a zsidók! A ruhatárban Thibaud újságíró, a ki szintén tanúnak volt beidézve, nem akarta levetni a felülőtjét és tiltakozott, hogy erővel elvegyék tőle. Nem is bocsátották tehát a tanuk szobájába, mire ő levelet írt Fallières elnökhez, melyben a többiek közt így panaszkodik: «Erőnk erejével le akarták rólam ránczogni a ruhámat. Holnap nyilván a mellényemet és a nadrágomat is le akarják rólam húzni. Ugy jelenek meg, a hogy akarok. Az öltözetemhez senkinek semmi köze. Ezt hozom fel mentésül, ha nem lesznek ott, a mikor nevetem kikijárlak.» A 15 vádlott számára négy padot állítottak fel. Megelők egy sorban ülnek a gárdisták, azután három sor alá a tanuk rendelkezésére. Derouléde a harmadik sorban, a sarkon ül, a másik sarkon Guérin, az antisemita vezére és báró Vaugh, a kit betegnek kísért a szenátus palotájába egy portoláb. Mikor a vádlottak elhelyezkedtek, az elnök elrendelte a szenátusok névsorának felolvasását. A szenátorok közül csak Uzenhelen hiányzott, azok is levélben becsügolygoltak mentették ki elmaradásukat; így Constant is. A névsor felolvasása után az elnök az általános kérdésekre hallgatta ki a vádlottakat. Derouléde így felelt: Elnök: Neve? — Paul Derouléde! Elnök: Hol lakik? Derouléde: Tulajdonképen 108 Avenue Gondier, de a legelőbbi időt a fogházban töltöttem! Elnök: Foglalkozása? Derouléde: A nép védője vagyok. Nem valami jövedelmező foglalkozás, de tisztelgetremelők sok más állással. Következik Guérin, az antisemita vezér. Elnök: Hogy hívják? — Jules Napoleon Guérin-nek. Elnök: Lakása? Guérin: 15 Rue Chabrol. Báró Vaughnak megengedte az elnök, hogy ülvé feleljen, mert nagy beteg. Marcel Habert és Doubs megjelöltek. A vádlottakat, a kik eddig a Charité-fogházban voltak, ma reggel kocsin hozták a szenátus palotájába; itt a könyvtárszobákban helyezték el őket kettesével, csak Derouléde, Guérin és Buffet-t különítették el egyenkint. Következett most a vádlevel felolvasása, a mely három óra hosszat tartott. Ez alatt a közönség csak egyszer adott okot arra, hogy az elnök megintse a karzatokon ülök. Ma nem haladt tovább a tárgyalás. A hallgatóság rendben távozott a tereből. Mikor Rochefort és Buffet az utcára értek, a tömeg a hadsereget éllette, de nagyobb tüntetés nem volt. Érdekös, hogy Durandot, a fehér ruhás asszonyt, a kit végig jelen volt a Zola- és a Dreyfus-pórok tárgyalásán, ma is ott volt az állami törvényszék ülésén. A tanuk között felütné báró Christian, a ki az autuilleti lövészteretén Loubet elnök inzulálása miatt eltilték. Fiakkereen hozták el a fogházból és a szenátus palotájába internálták.

Az ablakok és az ajtókat teleragasztották efféle felirásokkal: Eljen Derouléde! Eljen a szabadság! Vesszenek a zsidók! A ruhatárban Thibaud újságíró, a ki szintén tanúnak volt beidézve, nem akarta levetni a felülőtjét és tiltakozott, hogy erővel elvegyék tőle. Nem is bocsátották tehát a tanuk szobájába, mire ő levelet írt Fallières elnökhez, melyben a többiek közt így panaszkodik: «Erőnk erejével le akarták rólam ránczogni a ruhámat. Holnap nyilván a mellényemet és a nadrágomat is le akarják rólam húzni. Ugy jelenek meg, a hogy akarok. Az öltözetemhez senkinek semmi köze. Ezt hozom fel mentésül, ha nem lesznek ott, a mikor nevetem kikijárlak.» A 15 vádlott számára négy padot állítottak fel. Megelők egy sorban ülnek a gárdisták, azután három sor alá a tanuk rendelkezésére. Derouléde a harmadik sorban, a sarkon ül, a másik sarkon Guérin, az antisemita vezére és báró Vaugh, a kit betegnek kísért a szenátus palotájába egy portoláb. Mikor a vádlottak elhelyezkedtek, az elnök elrendelte a szenátusok névsorának felolvasását. A szenátorok közül csak Uzenhelen hiányzott, azok is levélben becsügolygoltak mentették ki elmaradásukat; így Constant is. A névsor felolvasása után az elnök az általános kérdésekre hallgatta ki a vádlottakat. Derouléde így felelt: Elnök: Neve? — Paul Derouléde! Elnök: Hol lakik? Derouléde: Tulajdonképen 108 Avenue Gondier, de a legelőbbi időt a fogházban töltöttem! Elnök: Foglalkozása? Derouléde: A nép védője vagyok. Nem valami jövedelmező foglalkozás, de tisztelgetremelők sok más állással. Következik Guérin, az antisemita vezér.

NESZMÉLY ARTHUR.

A hírlapok között, úgy mint a politikai élet forrása...

A halál - mint már megirtuk - a Ferenz József...

A halál híre a budapesti újságírók egyesülete...

Az Egyetértés szerkesztőségének tagjai mely fájdalommal...

Neszély Arthur Az „Egyetértés” politikai munkatársa...

A megholtaknak földi maradványait a hó 10-én...

Porladó testét átadják a földnek, emléket örökre...

Gyászjelentést adott ki a budapesti újságírók...

Neszély Arthur 1899. év november hó 9-én hajnali három órakor...

A halott koszorú halmazát elborítva várja a holnap...

A Magyar Nemzet szerkesztősége - Neszély Arthur...

A Budapesti Napló szerkesztősége - szerzett baltársunknak.

A Magyar Hírlap szerkesztősége - Neszély Arthur...

Az Egyetértés szerkesztősége - Neszély Arthur...

Dienes Márton - felejtetlen jó munkatársaink. Salgó Ernő...

A függetlenség és 48-as polgárok - a függetlenség...

A képviselőház irói karzata - Neszély Arthur...

Vérsi József - édes jó pajtásomnak. Bóthay László...

Zoli bába - a kedves medvé hűsínak. Bródy György...

Pekler György - jó Arthur barátomnak. Aranka - Nem...

Gyöngyi László - Nyugodj békében. Lieberth József...

Miksa császár aidozatai (asztaltársaság) - Neszély Arthur...

Bilkey Irén - Isten vele, Arthur. Faragó Jenő...

Fehér Jenő és Kunvári Miklós - Felejtetlen jó barátjaink.

Boza - Leghibebb és legönzlenebb barátjának. Márton Miksa...

Az otthon irók és hírlapírók köre - Neszély Arthur...

Nagy Zsigmond - legjobb barátjának.

Örökösök keresztetnek. A Bécs melletti Döblingben...

Egy fölmélt ítelet. Weiss Béla bellatinzi kereskedő...

Bíró és albiró. A szentendrei kir. járásbírósi vezetője...

Dr. Rose Gyula elolvasta a levelet s mindjárt meg...

Neszély Arthur Az „Egyetértés” politikai munkatársa...

A megholtaknak földi maradványait a hó 10-én...

Porladó testét átadják a földnek, emléket örökre...

Gyászjelentést adott ki a budapesti újságírók...

Neszély Arthur 1899. év november hó 9-én hajnali három órakor...

A halott koszorú halmazát elborítva várja a holnap...

A Magyar Nemzet szerkesztősége - Neszély Arthur...

A Budapesti Napló szerkesztősége - szerzett baltársunknak.

A Magyar Hírlap szerkesztősége - Neszély Arthur...

Az Egyetértés szerkesztősége - Neszély Arthur...

Dienes Márton - felejtetlen jó munkatársaink. Salgó Ernő...

A függetlenség és 48-as polgárok - a függetlenség...

A képviselőház irói karzata - Neszély Arthur...

Vérsi József - édes jó pajtásomnak. Bóthay László...

Zoli bába - a kedves medvé hűsínak. Bródy György...

Pekler György - jó Arthur barátomnak. Aranka - Nem...

Gyöngyi László - Nyugodj békében. Lieberth József...

Miksa császár aidozatai (asztaltársaság) - Neszély Arthur...

Bilkey Irén - Isten vele, Arthur. Faragó Jenő...

Igenis; azt is láttam. A számadó kintosa és a szolgabíróval...

Előzők: Mennyi ideig volt benn a szobában? Nem sokáig...

Dr. Koltbe: Láttam a Kovács derekát is lánczot, mikor föl volt akasztva?

Dr. Várshelyi védő: Mennyi ideig volt maga Mocsan?

Dr. Kéri bíró: Inteztet Kovácsot kérdéseket? Nem.

Jakab Pál kihallgatása. Erre aztán az elnök behívatta Jakab Pált...

A társaság harmadik napján, mintha csökkenő volna...

A mai nap azt mondhatnánk, az orvosok napja volt...

A tárgyalás adataiból felig-meddig bizonyos, hogy a panaszosok...

Kiküldött tudostónk a mai tárgyalásról a következőket...

Szűcs Laura. Szűcs Laura 19 éves eszedény, büntetve nem volt...

Előzők: Meg volt köztök? Nem, mert mivelhogy...

Előzők: Dr. Kéri hol vannak a vádlottak? Azoknak mindig...

Dr. Rukavina Viktor, 31 éves, járás-orvos, lakik Nagy-Igmándon...

Dr. Rukavina Viktor, 31 éves, járás-orvos, lakik Nagy-Igmándon...

Az elnök kérdése dr. Rukavina a következőket adja elő:

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

Dr. Koltbe: Képzeli-e orvos ur, hogy a csuklón levő sérülések...

